

РЕШЕНИЕ

№ 1566

гр. София, 15.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-2, в публично заседание на петнадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Атанас Маджев

при участието на секретаря Габриела М. Влагова Боботилова като разгледа докладваното от Атанас Маджев Търговско дело № 20231100901706 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 365 и сл. ГПК.

Образувано е по искова молба с вх. № 210484/24.07.2023 г. /депозирана за разглеждане пред Софийски районен съд/, която е подадена от „М.-П. Л.“ ЕООД, с ЕИК ***** със седалище и адрес на управление – гр. София, р-н „Люлин“, бул. „*****“, срещу „М.Б.“ ЕООД, с ЕИК ***** със седалище и адрес на управление – гр. Враца, ул. „*****“

Предявени за разглеждане при условията на обективно кумулативно съединяване са осъдителни иски, както следва :

1./ иск с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД за заплащане на сумата от 1 926,07 лв. – представляваща подлежаща на възстановяване сума за заплатена от Л.одателя застрахователна премия за л.а. „ВОЛВО“, модел ХЦ 60, с ДК№ ***** РР, която въз основа на чл. 14 и чл.16, във връзка с чл. 40 от договор за отдаване на автомобили при условията на финансовообвързан Л. с опция за прехвърляне на правото на собственост от 21.01.2020 г. е за сметка на Л.ополучателя, ведно със законната лихва за забава дължима за периода от 24.07.2023 г. до окончателното изплащане на главното вземане;

2./ иск с правно основание чл. 347, ал. 2 ТЗ за заплащане на сумата от 1 926,07 лв. – представляваща подлежащ на възстановяване разход за заплатена от Л.одателя застрахователна премия за л.а. „ВОЛВО“, модел ХЦ 60, с ДК№ ***** РР използван от Л.ополучателя след предсрочно настъпило прекратяване, считано от 01.02.2022 г. на договор за отдаване на автомобили при условията на финансовообвързан Л. с опция за

прехвърляне на правото на собственост от 21.01.2020 г. по вина на Л.ополучателя, ведно със законната лихва за забава дължима за периода от 24.07.2023 г. до окончателното изплащане на главното вземане;

3./ иск с правно основание чл. 92, ал. 1 ЗЗД за заплащане на сумата в размер от 41 927,13 лв. – неустойка за забава в плащането на следващи се за месеците : август, септември, октомври, ноември и декември 2021 г. и месец – януари 2022 г. Л.ови вноски, която неустойка е уговорена съгласно клаузата на чл. 58 от договор за отдаване на автомобили при условията на финансовообвързан Л. с опция за прехвърляне на правото на собственост от 21.01.2020 г. за периода от датата на падежа на всяка Л.ова вноска до 31.05.2023 г., ведно със законната лихва за забава дължима за периода от 24.07.2023 г. до окончателното изплащане на главното вземане;

4./ с правно основание чл. 92, ал. 1 ЗЗД за заплащане на сумата в размер от 10 241,80 лв. – представляваща начислена неустойка за настъпило предсрочно прекратяване на договор за отдаване на автомобили при условията на финансовообвързан Л. с опция за прехвърляне на правото на собственост от 21.01.2020 г., която е уговорена в клаузата на чл. 66 от същия и възлиза в размер на пет Л.ови вноски, ведно със законната лихва за забава дължима за периода от 24.07.2023 г. до окончателното изплащане на главното вземане;

5./ с правно основание чл. 92, ал. 1 ЗЗД за заплащане на сумата в размер от 2 184,92 лв. – представляваща начислена неустойка за допуснатата от Л.ополучателя забава за връщане на предоставения на Л. автомобил, която е уговорена в клаузата на чл. 68 от договор за отдаване на автомобили при условията на финансовообвързан Л. с опция за прехвърляне на правото на собственост от 21.01.2020 г. и възлиза в размер 1/30 част от размера на първата Л.ова вноска, ведно със законната лихва за забава дължима за периода от 24.07.2023 г. до окончателното изплащане на главното вземане; и

6./ иск с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 2 ЗЗД във връзка с чл. 82 ЗЗД за заплащане на сумата в размер от 720,00 лв. – представляваща стойност на претърпени загуби, съставляващи направен разход за изземване на л.а. „ВОЛВО“, модел ХЦ 60, с ДК№ ***** РР от Л.ополучателя след прекратяване на от договор за отдаване на автомобили при условията на финансовообвързан Л. с опция за прехвърляне на правото на собственост от 21.01.2020 г., ведно със законната лихва за забава дължима за периода от 24.07.2023 г. до окончателното изплащане на главното вземане.

В исковата молба се твърди, че между ищеца и ответното дружество на 21.01.2020 г. бил сключен договор за отдаване на автомобили при условията на финансовообвързан Л. с опция за прехвърляне на правото на собственост. Предмет на Л.овото съглашение се сочи да е бил л.а. „ВОЛВО“, модел ХЦ 60, с ДК№ ***** РР. Предвидено било, че ответника следва да заплати на ищеца авансова вноска в размер на 10 025,17 евро, както и 59 месечни Л.ови вноски, всяка от които в размер на 1 047,31

евро / с левова равностойност от 2 048,36 лв./ без ДДС, като същите следва да бъдат заплащани до 5-то число на текущия месец, за които се дължат според разписания от страните погасителен план към договора за Л.. Допълва се, че след влизане в сила на така сключената Л.ова сделка страните по нея са започнали да изпълняват надлежно поетите насрещни задължения, като това продължило до м. юли 2021 г. докогато „М.Б.“ ЕООД своевременно и според уговорения падеж заплащал Л.овите вноски. От м. август 2021 г. обаче ответното дружество преустановило изпълнението на задълженията си по заплащане на уговорените по Л.овия договор суми /Л.ови вноски и застрахователни премии/. Отчитайки това неизпълнение „М.-П. Л.“ ЕООД поддържа да е изпратил до „М.Б.“ ЕООД няколко покани за доброволно плащане, като последната от тях датирала от 14.01.2022 г. В тази именно покана ищецът в качеството му на кредитор на вземания по договора за Л. се обърнал към ответника приканвайки го до края на м.януари 2022 г. да осъществи плащане на натрупаните просрочени парични задължения и изрично го е предупредил, че ако това не бъде направено, то от първо число на следващия месец договорът за Л. следва да се счита за прекратен, съответно в 3-дневен срок от това прекратяване „М.Б.“ ЕООД следва да върне на „М.-П. Л.“ ЕООД държането върху Л.овия обект – лек автомобил. Предвид непоследвало плащане на сумите в определения от кредитора срок – до 31.01.2022 г. ищецът поддържа, че от 01.02.2022 г. е настъпило едностранно прекратяване на Л.овото правоотношение, което е по причина виновно неизпълнение допуснато по договора от „М.Б.“ ЕООД.

В исковата молба се пояснява, че според чл. 14 от договора е установено задължение за застраховане на Л.овия обект, като плащането на застрахователната премия е за сметка на Л.ополучателя, а ако това задължение не бъде изпълнено от страната, в чиято тежест е възложено, то Л.одателя разполага с предвидената в договора възможност да го изпълни, а след това да поиска възстановяването на сумата от длъжника. Сочи се, че размерът на това вземане е в размер на сумата от 1 926,07 лв. – заплатена от ищеца застрахователна премия, която е била с падеж 25.11.2021 г. Освен това в 3-дневен срок, считано от момента на разваляне на договора за Л. на автомобила, което е станало на 01.02.2022 г. ответника е следвало да върне държането на автомобила на ищца. Поддържа се обаче, че подобно действие не е било изпълнено от „М.Б.“ ЕООД към 04.02.2022 г., като ползването от ответника на автомобила е продължило и след прекратяването на Л.овия договор, което е породило в полза на „М.-П. Л.“ ЕООД правото на основание чл. 347 ТЗ, във връзка с чл. 236, ал. 2 и чл. 232, ал. 2, т. 2 ЗЗД, евентуално по реда на чл. 59 ЗЗД да получи обезщетение за ползването на автомобила за периода след прекратяване на договора, което се свежда до сумата в размер на 1 926,08 лв. – заплатена от ищеца застрахователна премия с падеж 02.03.2022 г.

На следващо място според клаузата на чл. 58 от договора за Л. е уредена под

формата на неустойка - отговорност за Л.ополучателя, която се поражда при допускане на забава върху стойността на дължимите, но незаплатени според уговореното с договора парични задължения за периода на закъснението. По конкретно се изтъква, че „М.Б.“ ЕООД е изпаднал в положение на забава по отношение срочното изпълнение на задължението за заплащане на Л.ови вноски според сключения договор за Л. и погасителен план към него, като за периода от датата на падежа на всяка Л.ова вноска /тези от август 2021 г. до януари 2022 г. вкл./ до 31.05.2023 г. се е породило вземане за неустойка, като общия му размер възлиза на сумата от 41 927,14 лв. /7 885,10 лв. – неустойка за закъснението в плащането на вноска с падеж 05.08.2021 г.; 7 522,10 лв. - неустойка за закъснението в плащането на вноска с падеж 05.09.2021 г.; 7 170,48 лв. - неустойка за закъснението в плащането на вноска с падеж 05.10.2021 г.; 6 806,51 лв. - неустойка за закъснението в плащането на вноска с падеж 05.11.2021 г.; 6 453,95 лв. - неустойка за закъснението в плащането на вноска с падеж 05.12.2021 г.; и 6 089,00 лв. - неустойка за закъснението в плащането на вноска с падеж 05.01.2022 г./.

Фактическите твърдения на ищеца продължават и с такива за уговорена отговорност за неустойка в клаузата на чл. 66 от договора, която е за настъпило предсрочно прекратяване на Л.овия договор заради виновно поведение на Л.ополучателя и размерът ѝ е равен на размера на пет Л.ови вноски. Сочи се, че договорът от 21.01.2020 г. е бил прекратен, поради виновно поведение на насрещната страна, считано от 01.02.2022 г., което е довело и до пораждање на вземане за неустойка по смисъла на чл. 66 от същия в размер на сумата от 10 241,80 лв. /5 вноски всяка от по 2 048,36 лв./.

На основание клаузата на чл. 68 от сключения на 21.01.2020 г. договор за Л. между страните е уговорена и друга неустойка, която ангажира отговорността на „М.Б.“ ЕООД в хипотеза на допуснато неизпълнение да върне на „М.-П. Л.“ ЕООД предоставения му Л. автомобил в три дневен срок, считано от прекратяване/разваляне на договора за Л.. Твърди се, че договорът е бил прекратен, считано от 01.02.2022 г., а автомобилът е бил върнат от „М.Б.“ ЕООД на „М.-П. Л.“ ЕООД на датата – 08.03.2022 г., за което е оформен протокол. При това положение е покрита хипотезата на клаузата на чл. 68 и „М.-П. Л.“ ЕООД е станал кредитор на вземане на неустойка в размер на 1/30 част от размера на първата Л.ова вноска /2 184,90 лв./ за всеки просрочен ден от датата, когато автомобилът е следвало да бъде върнат до датата на реално изпълненото задължение за връщането му на ищеца Поддържа се, че същата е равна на сумата от 2 184,90 лв.

На последно място ищецът сочи себе си за легитимиран да получи и възстановяване на сумата от 720 лв., която е заплатил за да получи съдействие от трето лице, на което е възложил услуга по издирване и връщане на Л.овия автомобил, като причина за направата на този разход е станало недобросъвестното поведение на ответника „М.Б.“ ЕООД, който не е изпълнил в срок /до 04.02.2022 г./ задължението си да върне

държането на автомобила на ищеца.

В пределите на срока по чл. 367 ГПК ответникът – „М.Б.“ ЕООД след надлежно връчване на препис от ИМ и приложенията към нея, не се е възползвал от процесуалното си право да упражни отговор по предявените спрямо него искиви претенции.

В открито съдебно заседание състояло се на 15.12.2023 г. участие взема единствено ищеца чрез процесуалния си представител упълномощен по делото, а ответникът независимо от надлежното му призоваване не се представлява и не депозира писмено становище във връзка с развитието на делото.

Софийски градски съд, отчитайки изрично направеното от процесуалния представител на дружеството – ищец искане за приключване на делото с постановяване на неприсъствено решение, и след като се запозна с ангажираните по инициатива на тази страна писмени доказателства, намира, че са налице предпоставките визирани в чл.238, ал.1 и чл.239, ал.1 ГПК, предвид следните съображения: Спрямо ответното търговско дружество е осъществено редовно връчване на препис от исковата молба, като са му указани неблагоприятните последици от неподаване на отговор и невземане на становище по делото, както и при неизпращане на представител в насроченото открито съдебно заседание, без да е направено искане делото да се разгледа в отсъствието ѝ. За насроченото и провеждано на 15.12.2023 г. открито съдебно заседание – „М.Б.“ ЕООД е бил редовно призован за участие. Констатира се, че ответното дружество не е упражнило отговор по исковата молба, респективно не е адресирало до съда изрично искане делото да се гледа при неговото отсъствие. Успоредно с това ответника не взема участие в насроченото открито съдебно заседание по делото. Вземайки предвид, че предявените осъдителни иски, с оглед липсата на упражнени възражения и събраните по инициатива на ищеца доказателства се явяват вероятно основателни, то съдът заключава, че успешно са се осъществили предпоставките заложи в чл. 238 и чл. 239 ГПК и по спора следва да се постанови неприсъствено решение.

С оглед изхода на делото ответната страна на основание чл. 78, ал. 1 ГПК трябва да понесе репарирането на направените от дружеството-ищец съдебни разноски. Предвид това и с оглед на събраните по инициатива на ищеца доказателства за направени от него разноски за водене на исковото производство, с решението в полза на дружеството-ищец подлежат на присъждане суми, както следва : заплатена държавна такса за разглеждане на предявените иски в размер от 2 368,17 лв., както и направени разходи за заплатен адвокатски хонорар в полза на упълномощения по делото адвокат – Т., чиито размер възлиза на сумата от 1 140,00 лв.

При тези си мотиви, Софийски градски съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА „М.Б.“ ЕООД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление – гр. Браца, ул. „*****“ да заплати в полза на „М.-П. Л.“ ЕООД, с ЕИК ***** със седалище и адрес на управление – гр. София, р-н „Люлин“, бул. „*****“, както следва :

- на основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД сумата в размер от 1 926,07 лв. – представляваща подлежаща на възстановяване сума за заплатена от Л.одателя застрахователна премия за л.а. „ВОЛВО“, модел ХЦ 60, с ДК№ ***** РР, която въз основа на чл. 14 и чл.16, във връзка с чл. 40 от договор за отдаване на автомобили при условията на финансовообвързан Л. с опция за прехвърляне на правото на собственост от 21.01.2020 г. е за сметка на Л.ополучателя, ведно със законната лихва за забава дължима за периода от 24.07.2023 г. до окончателното изплащане на главното вземане;

- на основание чл. 347, ал. 2 ТЗ сумата в размер от 1 926,07 лв. – представляваща подлежащ на възстановяване разход за заплатена от Л.одателя застрахователна премия за л.а. „ВОЛВО“, модел ХЦ 60, с ДК№ ***** РР използван от Л.ополучателя след предсрочно настъпило прекратяване, считано от 01.02.2022 г. на договор за отдаване на автомобили при условията на финансовообвързан Л. с опция за прехвърляне на правото на собственост от 21.01.2020 г. по вина на Л.ополучателя, ведно със законната лихва за забава дължима за периода от 24.07.2023 г. до окончателното изплащане на главното вземане;

- на основание чл. 92, ал. 1 ЗЗД сумата в размер от 41 927,13 лв. – неустойка за забава в плащането на следващи се за месеците : август, септември, октомври, ноември и декември 2021 г. и месец – януари 2022 г. Л.ови вноски, която неустойка е уговорена съгласно клаузата на чл. 58 от договор за отдаване на автомобили при условията на финансовообвързан Л. с опция за прехвърляне на правото на собственост от 21.01.2020 г. за периода от датата на падежа на всяка Л.ова вноска до 31.05.2023 г., ведно със законната лихва за забава дължима за периода от 24.07.2023 г. до окончателното изплащане на главното вземане;

- на основание чл. 92, ал. 1 ЗЗД сумата в размер от 10 241,80 лв. – представляваща начислена неустойка за настъпило предсрочно прекратяване на договор за отдаване на автомобили при условията на финансовообвързан Л. с опция за прехвърляне на правото на собственост от 21.01.2020 г., която е уговорена в клаузата на чл. 66 от същия и възлиза в размер на пет Л.ови вноски, ведно със законната лихва за забава дължима за периода от 24.07.2023 г. до окончателното изплащане на главното вземане;

- на основание чл. 92, ал. 1 ЗЗД сумата в размер от 2 184,92 лв. – представляваща начислена неустойка за допусната от Л.ополучателя забава за връщане на

предоставения на Л. автомобил, която е уговорена в клаузата на чл. 68 от договор за отдаване на автомобили при условията на финансовообвързан Л. с опция за прехвърляне на правото на собственост от 21.01.2020 г. и възлиза в размер 1/30 част от размера на първата Л.ова вноска, ведно със законната лихва за забава дължима за периода от 24.07.2023 г. до окончателното изплащане на главното вземане;

- на основание чл. 79, ал. 1, пр. 2 ЗЗД във връзка с чл. 82 ЗЗД сумата в размер от 720,00 лв. – представляваща стойност на претърпени загуби, съставляващи направен разход за изземване на л.а. „ВОЛВО“, модел ХЦ 60, с ДК№ ***** РР от Л.ополучателя след прекратяване на от договор за отдаване на автомобили при условията на финансовообвързан Л. с опция за прехвърляне на правото на собственост от 21.01.2020 г., ведно със законната лихва за забава дължима за периода от 24.07.2023 г. до окончателното изплащане на главното вземане; и

- на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата в размер от 3 508,17 лв. - представляваща направени от ищеца разноси по исковото производство развило се пред настоящата инстанция.

Препис от решението да се връчи на ответната страна – „М.Б.“ ЕООД, с ЕИК *****.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски градски съд: _____